

MET ETF'S

maar ook hier kan een belegger zijn eigen richting opgaan. In de etf zitten bekende namen als Coca-Cola, P&G en Philip Morris, terwijl in de niet op goederen maar services gerichte etf van iShares (iShares U.S. Consumer Services ETF) bedrijven zitten als Walt Disney, Home Depot en Amazon.

Beleggers die ervoor zouden kiezen evenveel geld te beleggen in de twee besproken etf's, krijgen een gespreide portefeuille met consumentenbedrijven als Unilever, British American Tobacco en P&G (zie top 5). De jaarlijks doorlopende kosten zullen rond de 0,5 procent uitkomen. Daartegenover staan wel hogere aanschafkosten, omdat meer dan één beleggingsproduct wordt gekocht bij een broker.

COMBINATIE VAN ETF'S

Top 5

1. Unilever	9,3%
2. British American Tobacco	7,9%
3. Procter & Gamble	5,4%
4. Reckitt Benckiser	4,4%
5. Coca-Cola	3,9%

Per halverwege februari

Ongoing charge: 0,48%

GENOEG KEUS OM TE COMBINEREN

ISHARES STOXX EUROPE 600 PERSONAL & HOUSEHOLD GOODS UCITS ETF (DE) DE000A0H08N1

Europese producenten van persoonlijke en huishoudelijke producten.
Rendement afgelopen 3 jaar: 72%

ISHARES STOXX EUROPE 600 FOOD & BEVERAGE UCITS ETF (DE) DE000A0H08H3

Europese voeding- en drankbedrijven. De grote jongens zijn hier Nestlé, AB-InBev en Diageo.
Rendement afgelopen 3 jaar: 71%

ISHARES STOXX EUROPE 600 RETAIL UCITS ETF (DE), DE000A0H08P6

Retailers uit Europa zoals H&M en Zara.
Rendement afgelopen 3 jaar: 53%

ISHARES U.S. CONSUMER GOODS ETF US4642878122

Amerikaanse producenten van consumptiegoederen.
Rendement afgelopen 3 jaar: 83%

ISHARES U.S. CONSUMER SERVICES ETF US4642875805

Amerikaanse consumentendienstverleners.
Rendement afgelopen 3 jaar: 116%

PRE-CRIME

door Sheila Sitalsing

In de strijd tegen losgeslagen handelaren – van het soort dat de bank miljarden kan kosten in verliezen en boetes en advocatenkosten, en dat onbecijferbare reputatieschade kan aanrichten – schakelt JP Morgan een vooruitstrevende methode in: een algoritme dat overmatig riskant gedrag probeert te voorspellen. Waarom ook niet eigenlijk? In het anti-terreurbeleid is het inmiddels doodnormaal om uit enorme bergen data van e-mails, vluchtgegevens, telefoongesprekken en wat dies meer zij patronen te destilleren en verdachten aan te merken. (Niet zelden zijn dat volslagen onschuldige mensen, maar daar heeft de computer weinig mee te schaffen: als het algoritme heeft voorspeld dat iemand een aanslagrisico is, wordt het verkrijgen van een inreisvisum een uitdaging.)

Big data is het nieuwe modewoord, en banken beschikken over bergen geautomatiseerde gegevens over hun personeel. Zo ingewikkeld kan het niet zijn om een algoritme te schrijven dat mogelijke toekomstige verdachten van aanslagen op de reserves en de integriteit van de bank selecteert. Het algoritme selecteert op dingen als: wie slaat altijd de compliancecursussen over, wie overtreedt de handelsregels, wie vertoont anderszins riskant gedrag? Wat mensen niet kunnen omdat ze zaken over het hoofd zien, kan het algoritme wel, denkt Sally Dewar van JP Morgan, die het programma leidt. "Dit kan ons helpen gedragspatronen te voorspellen," zei Dewar vorige maand tegen Bloomberg. E-mails, chatgegevens en telefoongegevens kunnen bij de analyse worden betrokken.

Het voorspelprogramma is maar één van de bestrijdingsmiddelen die JP Morgan hanteert. Sinds het uitbreken van de kredietcrisis is de bank al meer dan 36 miljard dollar kwijt aan juridische kosten wegens klantenmisleiding, rogue trading en aanpalende zaken. Dat is slecht voor de bottom line en slecht voor de bonussen. Naast het voorspelprogramma wordt er ook gewerkt aan "cultuurverandering", en omdat niets zich zo moeilijk laat veranderen als cultuur zijn er ook anonieme kliklijnen gekomen voor medewerkers die verdachte collega's erbij willen lappen.

Bloomberg ging in zijn berichtgeving over het gedragsvoorspelalgoritme grote ethische vragen stellen, liet experts reppen van "gedachtenpolitie" en een "helend vlak", en haalde er Minority Report bij, de boeiende sciencefictionfilm uit 2002 waarin Tom Cruise op mensen jaagt die schuldig zijn aan pre-crime: het mogelijk begaan van een moord in de toekomst. Straks vlieg je er bij de bank nog uit omdat je een bewonderende tweet over Nick Leeson hebt geplaatst. Maar eigenlijk doet de bank niets anders dan zijn core business – financiële risico's inschatten, bundelen, afwentelen en afdekken – uitbreiden naar zijn personeelsbestand. Of de top van de bank ook in het algoritme wordt meegenomen, vermelden de berichten helaas niet.